

[Himmelstrup.]

kommer mig, at det egentlig er irrationelt at søge Ændringer som disse, der er af rent toldteknisk Natur, gennemført under et Lovforslag, som har til Titel: „Forslag til Lov om Valutaforanstaltninger“. Men ogsaa dette er Ting, vi kan tale om i Udvalget. Jeg vil derfor slutte med at sige, at Partiet Venstre altsaa er enigt med den højtærede Finansminister i, at Forslaget som Valutaforanstaltning sikkert ikke kommer til at betyde meget; men visse psykologiske Virkninger vil det vel nok kunne faa, og vi vil derfor gerne gaa med til at underkaste Enkelthederne i Lovforslaget en fordomsfri Drøftelse under en kort Udvalgsbehandling.

Drachmann: Jeg skal afholde mig fra at uddybe den i øvrigt nærliggende Tekst for Dagen, nemlig: Hvilken Vending ved Kronens Førelse! Stundens Alvor lægger jo en Dæmper paa Følelsesudbrud, som ellers vilde have været naturlige. Den højtærede Finansminister var i sin Fremsættelsestale selv den første til at stemme Tonen ned; og jeg tør ogsaa nok sige: i Vurderingen af Rækkevidden af det Lovforslag, han kommer med. Den højtærede Minister fremhævede Gang paa Gang, at dette i nogen Grad kunde paavirke Handelsbalancen; det hele betød ikke saa meget; det var nærmest et Memento til en forventet, jeg kan sige befyrgtet, uheldig Udvikling af Handelsbalancen, et Fingerpeg, der skulde bryde Spidsen af Handelsbalancen. Jeg kunde lide at omskrive dette til: et Fingerpeg, der skulde bryde Spidsen af visse Principper. Som et saadant lille, men altsaa afgørende Skridt modtager vi dette Lovforslag og tiltræder det for saa vidt, idet vi altsaa erkender, at det vel er et lille Skridt, men dog et Skridt i den rigtige Retning.

Luften for Tiden herhjemme, baade her og paa Raadhus og andetsteds, er jo tæt af Røgen fra Fredspiber og andre Tobaksfabrikata. I denne Atmosfære har vi intet imod, at ogsaa, saaledes som det nu sker, Spidsen bides af den danske Toldcigar. En Ting er i alt Fald givet, at med dette Lovforslag — det være nu saa ringe og lille, det være vil — staar vi ved et Vendepunkt i vor Lovgivning, ikke et tilfældigt Vendepunkt, men et Punkt præget af selve det

Vendepunkt, der karakteriserer hele vor økonomiske Tilværelses Vilkaar, indre som ydre, de, der sammenfattes i det Mørke, der i Øjeblikket hviler over vort Land, og som paavirker alle Sind til Alvor og sikkert ogsaa bøjer dem mod hinanden til Handling, til fælles Indsats for at bevare, hvad bevares kan, for at føre Landet saa vidt muligt frelst gennem en Krise, hvis Rækkevidde vi ganske vist ikke kan overse, men som vi alle staar under Trykket af. Det er altsaa for os det vigtige ved dette Lovforslag, om hvilket jeg villigt skal indrømme, at det i Detailler er nogle Lapper, Lapperier, som det er sagt; men dog med de rette Principper, baade dem, der peger indadtil, og dem, der peger udadtil. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa disse Spørgsmaal; enhver ved sikkert, hvad der sigtes til. Vi hilser, som sagt, med Tilfredshed, at Lovforslaget er kommet frem. Vi fra vor Side er klar over, at den Situation, der nu har fremkaldt dette Forslag, skærpet, som den ganske sikkert vil blive, af sig selv vil føre Regeringen og Lovgivningsmagten videre ad den betraadte Vej.

Det vilde være urigtigt at nævne Enkeltheder om, hvad man ellers kunde ønske at sætte ind paa, men i det store og hele betragter vi altsaa dette som Indledningen, saaledes som vi ogsaa forstod, at det faktisk laa bag Linierne i den højtærede Finansministers Fremsættelsestale.

Min Tilfredshed, hvor relativ den end altsaa er, gælder ogsaa Finansministerens højt bemærkelsesværdige Udtalelser om selve det vigtige Princip, der for ikke saa mange Aar siden er knæsat i videre Omfang i vor Toldlovgivning, nemlig Værditolden. For første Gang hørte vi nu fra en Finansminister, i alt Fald fra en Finansminister af demokratisk Farve, en aaben Erkendelse af Værditoldens Skavanker og dermed en aaben Erkendelse af netop de Skyggesider, de Vanskeligheder ved den, som vi fra konservativ Side i sin Tid, da vi kæmpede mod Værditoldens Indførelse, fremhævede. Jeg er meget tilfreds med disse Udtalelser, ingenlunde af Skadefryd, for det er en overordentlig beklagelig Udvikling, der ligger bag, men fordi jeg mener, at vi saa maaske kan komme over til en fordomsfri Afvejning af Princippet Vægttold kontra Værditold.